

GALA SECINĀJUMI

Parlamentārā konference par kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kā arī kopējo drošības un aizsardzības politiku

4.–6. marts, Rīga

Parlamentārā konference,

ņemot vērā 2012. gada aprīlī Varšavā notikušajā Eiropas Savienības parlamentu priekšsēdētāju konferencē pieņemto lēmumu par šīs konferences rīkošanu un mandātu,

ņemot vērā Lisabonas līguma I protokola II sadaļas (un 9. panta) nosacījumus par efektīvas un regulāras Savienības dalībvalstu parlamentu sadarbības sekmēšanu,

ņemot vērā Lisabonas līgumā paredzētās Eiropas Savienības institūciju jaunās pilnvaras un instrumentus ārlietu, drošības un aizsardzības politikas jomās; apzinoties, ka jaunie instrumenti paver Eiropas Savienībai labākas iespējas panākt tās politiskajai un ekonomiskajai nozīmei atbilstošu starptautisko ietekmi,

apzinoties, ka kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP), kā arī kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) jomā lēmumi tiek pieņemti daudzpakāpju procesā; apzinoties, ka attiecīgās politikas efektīvā īstenošanā ir jāiesaistās dažādiem politiskajiem subjektiem gan visas ES, gan arī tās dalībvalstu līmenī; apzinoties pienākumu attiecīgajos līmeņos īstenot parlamentāro uzraudzību un veicināt parlamentu sadarbību KĀDP un KDAP jomās,

apzinoties, ka starptautisko norišu rezultātā ir nostiprinājusies parlamentu kā galveno globāla mēroga lēmumu pieņēmēju nozīme, sevišķi attiecībā uz konfliktiem un krīzēm.

Kopējās ārpolitikas un drošības politikas aktualitātes

1. Apzinoties, ka krīze Eiropā un ap to ir sagrāvusi ilūziju par garantētu mieru Eiropā, pauž visdziļākās bažas sakarā ar drošības situācijas pārmaiņām, sākot no Ukrainas līdz pat Tuvajiem Austrumiem un Āfrikai; atzinīgi vērtē augstās pārstāves/Komisijas viceprezidentes apņemību uz 2013. gadā decembra Eiropadomes mandāta pamata prioritārā kārtā sākt ES ārpolitikas un drošības politikas ietvara stratēģisku izvērtēšanu ciešā sadarbībā ar ES dalībvalstīm un parlamentiem; uzstāj, ka šīs izvērtēšanas rezultātā pēc konsultācijām ar Eiropas Parlamentu un nacionālajiem parlamentiem ir jātop jaunai Eiropas Drošības stratēģijai; joprojām ir pārliccināta, ka parlamentārajai konferencei par KĀDP un KDAP jādod savs ieguldījums šajā nozīmīgajā stratēģiskajā izvērtējumā.

2. Stingri nosoda opozīcijas līdera Borisa Ņemcova slepkavību un aicina Krievijas valdību nodrošināt pilnīgu, ātru, pārskatāmu un starptautisku šā nozieguma izmeklēšanu.

Cīņa ar starptautisko terorismu un reģionālo radikalizāciju

3. Stingri nosoda barbariskos terora aktus, kas notikuši Francijā un Dānijā, kā arī citās valstīs; izsaka visdziļāko līdzjūtību šajos terora aktos bojāgājušo tuviniekiem; uzsver, ka vārda brīvība ir viena no būtiskākajām ES pamatbrīvībām un ka Parīzē un Kopenhāgenā sarīkatie terora akti ir uzskatāmi par uzbrukumiem ES pamatvērtībām; stingri nosoda jebkādu antisemitisma un islamofobijas izpausmi; akcentē nepieciešamību panākt vienotu ES nostāju, izstrādāt efektīvu un visaptverošu preventīvo pieeju, lietderīgāk izmantot esošos resursus, piemēram, Eiropolu, un uzlabot dalībvalstu sadarbību izlūkinformācijas izmantošanā, lai cīnītos ar ES pilsoņu radikalizāciju un vervēšanu, kā arī laikus identificētu un apturētu ārvalstu kaujiniekus un teroristus atbilstoši ANO Drošības padomes rezolūcijai Nr. 2178 (2014).
4. Aicina nekavējoties atsākt cīņu, jo īpaši aktivizējot starptautisko sadarbību un cieši sadarbojoties ar attiecīgā reģiona musulmaņu valstīm, pret pašpasludināto Islāma valsti Irākā un Levantē (*Da'esh*), kā arī dažādām ar *Al-Qaeda* saistītām teroristu organizācijām Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas (*MENA – Middle East and North Africa*) reģionā.
5. Pauž bažas par drošības līmeņa krišanos Sīrijā, Irākā un Lībijā, kur pilsoņu kara un *Da'esh* darbības dēļ humanitārā situācija jau ir katastrofāla; uzsver, ka *Da'esh* ekspansijas rezultātā šis valstis kļuvušas par radikālo islāmistu patvērumu un tādējādi ne tikai apdraud visu *MENA* reģionu, bet arī būtiski palielina terorisma draudus un drošības risku Eiropā; atzinīgi vērtē starptautiskās koalīcijas, Irākas armijas un kurdu *pešmergu* karotāju nesenu Irākā veiktās militārās operācijas, kā arī šo spēku pienesumu starptautiskajai koalīcijai; nosoda *Da'esh* par koptu kristiešu barbarisko nogalināšanu Lībijā un citu reliģisko minoritāšu vajāšanu jebkādā veidā, kā arī par atkārtoto pret sievietēm vērsto vardarbību; stingri nosoda Irākas un Sīrijas kultūrvēsturiskā un arheoloģiskā mantojuma, tostarp arī svētvietu un reliģisko objektu, iznīcināšanu; atzinīgi vērtē Komisijas un augstās pārstāves/Komisijas viceprezidentes kopīgo paziņojumu, kurā paustas idejas par ES reģionālo stratēģiju attiecībā uz Sīriju un Irāku, kā arī *Da'esh* radītajiem draudiem, un minēto paziņojumu uzskata par nozīmīgu soli ceļā uz pilnībā vienotiem un koordinētiem ES pretpasākumiem.
6. Aicina panākt tūlītēju un beznosacījumu pamieru Lībijā; uzsver, ka šī daudzdimensiju krīze nav atrisināma ar militāriem līdzekļiem, bet tikai visaptveroša politiskā dialoga ietvaros, izstrādājot vienotības valdības izveidei nepieciešamo ceļa karti; atzinīgi vērtē ANO veicināto un Ženēvā uzsākto politisko dialogu; aicina starptautiskos partnerus – ANO, ES, Āfrikas Savienību un Arābu valstu līgu – pēc iespējas plašāk koordinēt savu rīcību un sadarboties ar kaimiņvalstīm, lai izbeigtu pastarpināto karadarbību; ar bažām norāda uz radikālā džihādisma izplatīšanos Lībijā; aicina ārējos spēkus atturēties no darbībām, kas varētu novest pie vēl lielākas šķelšanās un apdraudēt Lībijas demokrātisko pārejas procesu, aicina stingri ievērot noteikto ieroču embargo un pilnībā atbalstīt ANO vadīto dialogu; aicina noteikt konkrētas sankcijas tām konfliktā iesaistītajām pusēm, kuras boikotē ANO vadītās sarunas; atzinīgi vērtē Ēģiptes centienus pasargāt kristiešus no reliģisku aizspriedumu motivētas vardarbības.
7. Vērš ES un starptautiskās sabiedrības uzmanību uz teroristiskā grupējuma *Boko Haram* izraisīto vardarbības eskalāciju Nigērijā un kategoriski nosoda šausminošos pret nevainīgiem civiliedzīvotājiem vērstos noziegumus, kā arī norāda uz pēdējā laikā vērojamo šā teroristiskā grupējuma darbības izvēršanos tādās kaimiņvalstīs kā Kamerūna, Čada un Nigēra; atzinīgi vērtē neseno Āfrikas Savienības iniciatīvu izveidot Daudznacionālo apvienoto kaujas grupu cīņai ar *Boko Haram*; šajā kontekstā uzsver bažas par vēlēšanu atlikšanu Nigērijā; aicina vēlēšanas sarīkot pēc iespējas drīzāk uz demokrātiskas līdzdalības un pārskatāmības pamatiem.

8. Atzinīgi vērtē Latvijas prezidentūras iniciatīvu apspriest ar terorismu un ārvalstu kaujiniekiem saistītos jautājumus 2015. gada 29.–30. janvārī Rīgā, neformālajā tieslietu un iekšlietu ministru sanāksmē, kurā ministri vienojās par to, ka Eiropas darba kārtībā drošības jomā ir jāiekļauj ar ES iekšējās drošības apdraudējumiem saistīti jautājumi, citastarp lielāki pūliņi jāvelta radikalizācijas novēršanai, it sevišķi sociālajos medijos, jādalās ar informāciju par terorisma novēršanu Eiropas Savienībā un jāstiprina tiesiskā sadarbība cīņā pret terorismu.
9. Aicina ES dalībvalstu valdības un sabiedrību saglabāt vienotību, kā arī nepieļaut atsevišķu reliģisko grupu apsūdzēšanu un stigmatizāciju, tādējādi neļaujot teroristiem sasniegt viņu mērķi, proti, iebiedēt un sašķelt eiropiešus.

Situācija Ukrainā

10. Vēlreiz apliecina nemainīgo atbalstu Ukrainas suverenitātei un teritoriālajai vienotībai; kategoriski nosoda Krimas okupāciju un aneksiju, ar ko Krievija pārkāpj ANO hartu, starptautisko tiesību normas un saistības, ko pati ir uzņēmusies, tostarp arī EDSO Helsinku noslēguma aktu un 1994. gada Budapeštas memorandu par drošības garantijām Ukrainai; atkārtoti izsaka atbalstu attiecīgajiem Eiropadomes secinājumiem, akcentējot to, ka Eiropas Savienībai jāturpina Krimas un Sevastopoles pretlikumīgās aneksijas neatzīšanas politika; pauž dziļas bažas par situācijas pasliktināšanos attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu, vārda brīvību, kā arī par nepārtraukto Krimas tatāru un ukraiņu kopienas vajāšanu un iebiedēšanu.
11. Nosoda hibrīdkaru, ko Krievija īsteno Ukrainas austrumu reģionos, un vērš uzmanību uz pierādījumiem par Krievijas nemainīgo atbalstu separātistiem.
12. Aicina pilnībā īstenot Minskā panāktās vienošanās, kas paredz pamieru, ieslodzīto apmaiņu un smago ieroču izvešanu; pauž bažas par atkārtotiem pamiera nosacījumu pārkāpumiem un aicina izbeigt jebkādu militāro darbību; aicina Krieviju veikt reālus pasākumus krīzes deeskalācijai Ukrainas austrumu reģionos un ievērot Minskā panāktās vienošanās, kas citastarp paredz pilnīgu pamieru un smago ieroču izvešanu, kā arī to, ka no Krievijas Ukrainā vairs netiek ievesti ieroči un bruņoti kaujinieki, ka Krievijas bruņotie spēki un algotņi tiek izvesti no Ukrainas teritorijas, ka EDSO Īpašā novērošanas misija pastāvīgi uzrauga un kontrolē Ukrainas un Krievijas robežu, ka tiek atjaunota pilnīga Ukrainas varas iestāžu kontrole pār visu Ukrainas robežu ar Krieviju, ka tiek atbrīvoti visi gūstekņi un pretlikumīgi aizturētās personas, kā, piemēram, pilote Nadja Savčenko, un ka Ukrainas varas iestādes atjauno kontroli pār visu valsts teritoriju, ieskaitot Krimu.
13. Atzinīgi vērtē 2015. gada 29. janvāra ES Ārlietu padomes ārkārtas sanāksmē pieņemto lēmumu paplašināt sankcijas pret personām un iestādēm, kuras apdraud vai tiecas ierobežot Ukrainas suverenitāti un teritoriālo vienotību; norāda, ka ES lēmums atvieglot, atcelt vai pastiprināt Krievijai noteiktās sankcijas vistiešākajā veidā būs atkarīgs no tā, vai Krievija ievēros savas saistības, ko tai uzliek Minskā panāktās vienošanās; jebkādas uz situācijas destabilizāciju Ukrainā vērstas Krievijas turpmākās rīcības gadījumā aicinās Eiropadomei veikt nākamās ierobežojošos pasākumus un paplašināt to mērogu; šajā kontekstā norāda, ka Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam turpmāk jāveic jebkura piemērojama pasākuma priekšdarbi.
14. Uzsver, ka ilgtspējīgs un miermīlīgs risinājums konfliktam Doņeckas un Luganskas reģionos Ukrainā rodams vienīgi ar politiskiem līdzekļiem un diplomātisku sarunu ceļā; norāda uz nepieciešamību saglabāt atvērtus kanālus komunikācijai ar Krieviju; atzīst, ka šīm attiecībām jābalstās uz starptautisko tiesību ievērošanu.
15. Ņemot vērā masīvās un visaptverošās Krievijas propagandas radītos draudus, atbalsta tādas vienotas ES komunikācijas stratēģijas izstrādi, kura ļautu Eiropas Savienībai efektīvi pretoties informācijas karā izmantotajām dezinformācijas kampaņām; atzinīgi vērtē 2015. gada 29. janvāra ES ārlietu padomes

ārkārtas sanāksmes lēmumu aicināt augsto pārstāvi/Komisijas viceprezidenti sadarbībā ar ES dalībvalstīm un institūcijām īpaši pastiprināt centienus uzlabot ES politiku atbalstošu stratēģisko komunikāciju un izvērtēt iespējas izveidot komunikācijas grupu šādu pasākumu vadībai.

16. Mudina Ukrainu turpināt īpašu uzmanību veltīt galvenajām reformu jomām un nodrošināt progresu tajās, stabilizējot valsts politisko, ekonomisko, sociālo, tiesisko un finansiālo situāciju un it sevišķi īstenojot konstitucionālo reformu un apkarojot korupciju; uzsver ES izšķirošo nozīmi Ukrainas reformu atbalstīšanā, tostarp arī ar finanšu un tehniskiem līdzekļiem.

Eiropas kaimiņattiecību politika

17. Uzsver, ka ES kaimiņattiecību politikas austrumu un dienvidu dimensijas ir vienlīdz svarīgas un atbalstāmas, izslēdzot jebkādu nevajadzīgu konkurenci starp tām; atzīst, ka Eiropas Savienībai, saskaroties ar jauniem politiskiem un militāriem izaicinājumiem abos būtiskākajos tās pierobežas reģionos, ir jāpārvērtē sava līdzšinējā politika attiecībās ar kaimiņvalstīm, citastarp pievēršot lielāku uzmanību ciešākas sadarbības veidošanai ar abu kaimiņreģionu iedzīvotājiem un pilsonisko sabiedrību.

Austrumu partnerība: ceļā uz Rīgas samitu

18. Vēlreiz apstiprina Austrumu partnerības politikas izšķirošo stratēģisko nozīmi drošības, stabilitātes, ekonomiskās un sociālās izaugsmes, tiesiskuma un demokrātijas atbalstīšanā ES kaimiņvalstīs; uzsver, ka par spīti reģionālajiem izaicinājumiem Austrumu partnerība ir un paliek ES ārpolitikas prioritāte; norāda, ka Austrumu partnerībai arī turpmāk jābūt vienotai politikas platformai, kas piedāvā dažādām partnervalstīm diferencētu, no to individuālajām vēlmēm atkarīgu pieeju savām attiecībām ar Eiropas Savienību, apzinoties to Eiropas perspektīvu un arī to, ka atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību 49. pantam ikviens Eiropas valsts, kura atbilst Kopenhāģenas kritērijiem, demokrātijas principiem, ievēro cilvēka pamatbrīvības un tiesības, var izteikt vēlmi pievienoties Eiropas Savienībai; norāda uz nepieciešamību palīdzēt visām partnervalstīm modernizēt demokrātisko valsts pārvaldi, stiprināt tiesiskumu, kā arī īstenot valsts pārvaldes un ekonomikas reformas.
19. Pauž cerību, ka Austrumu partnerības samits Rīgā 2015. gada 21.–22. maijā ļaus novērtēt to, kas ir paveikts kopš Viļņas samita, un, vēlreiz apliecinot apņēmību īstenot, kā arī attīstīt un padziļināt Austrumu partnerības politiku, vērš uzmanību uz nepieciešamību Rīgas samitā izvērtēt asociācijas līgumu ieviešanas gaitu; tāpēc mudina dalībvalstu parlamentus līdz Rīgas samitam pabeigt ar Ukrainu, Gruziju un Moldovu noslēgto Eiropas Savienības asociācijas līgumu ratifikāciju.
20. Aicina Rīgas samitā paust spēcīgu un motivējošu politisko atbalstu tām partnervalstīm, kuras panākušas vislielāko progresu reformu īstenošanā, apliecināt to Eiropas perspektīvu un piedāvāt tām jaunas iespējas uz diferencētas attieksmes pamata padziļināt sadarbību ar ES; vienlaikus aicina izstrādāt individualizētu pieeju arī ES divpusējām attiecībām ar tām partnervalstīm, kuras izvēlējušās mazāk ambiciozu sadarbības līmeni.
21. Norāda, ka attiecībās ar Austrumu partnerības valstīm tieši mobilitātes jomā panāktais progress ir viens no tiem rezultātiem, kurus partnervalstis cer sagaidīt Rīgas samitā; pauž cerību, ka līdz samitam ar Gruziju un Ukrainu tiks noslēgts vīzu režīma liberalizācijas rīcības plāna otrais posms, būs iespējams parakstīt atvieglotas vīzu izsniegšanas un readmisijas līgumu un mobilitātes partnerības līgumu ar Baltkrieviju, kā arī panākt progresu vīzu režīma liberalizēšanā ar Armēniju un Azerbaidžānu.

Dienvidu kaimiņvalstis: situācija Vidusjūras un Tuvo Austrumu reģionā

22. Apliecina *MENA* reģiona lielo nozīmi, jo tas gan ģeogrāfiski, gan kultūras ziņā ir saistīts ar Eiropas Savienību un jebkuri konflikti un nestabilitāte tajā tieši ietekmē ES dalībvalstis; akcentē, ka Vidusjūras reģionā aizvien plašāk izvērsusies neregulārā migrācija un cilvēktirdzniecība ne vien apdraud ES ārējo robežu drošību, bet arī prasa milzīgus cilvēku upurus; apliecina visdziļāko līdzjūtību saistībā ar jūrā notikušajām traģēdijām, kas prasījušas daudz upuru; ņem vērā Komisijas lēmumu pagarināt Eiropas operāciju „Triton” līdz 2015. gada decembrim; uzsver nepieciešamību uzlabot migrantu plūsmas kontroli un nekavējoties koordinēti risināt tādus jautājumus kā pašreizējā humanitārā krīze, glābšanas operācijas jūrā un bēgļi; nolemj turpināt diskusiju par migrācijas jautājumiem darba grupas sanāksmē Luksemburgā.
23. Uzsver, ka, pieaugot reģionālajiem drošības apdraudējumiem, ES kaimiņattiecību politikai jāgarantē efektīvs, solidārs un ilgtspējīgs atbalsts ES kaimiņvalstīm Vidusjūras dienvidu krastā, it īpaši atbalstot demokrātiskas valsts pārvaldes un pilsoniskās sabiedrības veidošanos, kā arī veicinot cilvēku savstarpējos kontaktus.
24. Uzskata Savienību Vidusjūrai par visefektīvāko un daudzpusīgāko reģionālās sadarbības forumu, kura mērķis ir veicināt ES un Vidusjūras dienvidu krasta valstu reģionālo kohēziju un integrāciju.
25. Pievienojas ES 2015. gada 19. janvāra Ārlietu padomes secinājumiem par Tunisiju, kuros pausts gandarījums par sekmīgo un miermīlīgo valsts demokratizācijas procesu un atzinīgi novērtētas prezidenta un parlamenta vēlēšanas; atzīmē, ka demokrātiskais pārejas process Tunisijā kalpo par paraugu citām reģiona valstīm; aicina izstrādāt visaptverošu politiskās un ekonomiskās sadarbības programmu, kā arī atbalsta plānu, kas palīdzētu Tunisijai nostiprināt jaunizveidoto demokrātisko valsts pārvaldes modeli.
26. Pauž cerību, ka Ēģiptē 2015. gada martā un aprīlī plānotās parlamenta vēlēšanas tiks rīkotas saskaņā ar demokrātijas principiem, nodrošinot vārda un pulcēšanās brīvību, kā arī sieviešu pārstāvību un līdzdalību, un lielā mērā veicinās sabiedrības atkalapvienošanos; kā pozitīvu signālu, kas apliecina centienus panākt sabiedrības izlīgumu, vērtē neseno Ēģiptes prezidenta lēmumu pirmo reizi valsts vēsturē piedalīties koptu kristiešu Ziemassvētku dievkalpojumā un uzsver, ka tādi pašai attieksmei vajadzētu būt arī pret visām citām reliģiskajām grupām; aicina Ēģipti neizpildīt piesprieštos nāvessodus un atturēties no jaunu nāvessodu piespriešanas.
27. Pauž bažas par drošības situācijas pasliktināšanos Jemenā, kur pēc *Houthi* kaujinieku uzbrukumiem no amata ir atkāpies valsts prezidents, premjerministrs un ministru kabinets; mudina īstenot un atbalsta miermīlīgu pārejas procesu Jemenā.
28. Pauž dziļas bažas par humanitāro krīzi Gazā un saspīlēto situāciju Izraēlas pierobežā, kas liecina par nepieciešamību nekavējoties atsākt konstruktīvas miera sarunas; norāda, ka vienīgais iespējamais risinājums ir tiešu miera sarunu ceļā vienoties par divu valstu izveidi, un uzskata, ka Eiropas Parlamenta 2014. gada 17. decembra rezolūcija par Palestīnas valsts statusa atzīšanu ir liels solis uz priekšu šajā virzienā; uzsver, ka visām iesaistītajām pusēm, tostarp citām reģiona valstīm, jāpieliek pūliņi šā mērķa sasniegšanai un jācenšas panākt ilgtspējīgu Tuvo Austrumu miera procesa risinājumu.
29. Nosoda Asada režīma brutālo vardarbību pret Sīrijas civiliedzīvotājiem un aicina pastiprināt spiedienu, lai panāktu patiesu politisko pāreju Sīrijā, citastarp palielinot atbalstu mērenajai Sīrijas opozīcijai; atzinīgi vērtē ANO īpašā sūtņa centienus panākt stratēģisku vardarbības mazināšanos.
30. Uzskatot, ka vides problēmas arī var novest pie būtiska drošības apdraudējuma, ar bažām vēro Turcijas centienus uzbūvēt kodolelektrostaciju Akuju, seismiski ārkārtīgi aktīvā Vidusjūras piekrastes reģionā; aicina Eiropas Komisiju aktualizēt šo jautājumu nākamajā Turcijas iestāšanās sarunu kārtā.

Kopējā drošības un aizsardzības politika: ceļā uz 2015. gada jūnija Eiropadomi

31. Uzsver, ka KĀDP un pārskatīšanai nodotā Eiropas Drošības stratēģija gaidītos rezultātus dos tikai tad, ja pamatosies uz reālistisku Kopējo drošības un aizsardzības politiku un ja tiks savlaicīgi, mērķtiecīgi un pilnvērtīgi īstenoti 2013. gada decembra Eiropadomes diskusijā par aizsardzību pieņemtie secinājumi; atzinīgi vērtē jaunieceltās augstās pārstāves/Komisijas viceprezidentes apņemšanos, pildot Eiropas Aizsardzības aģentūras vadītāja amata pienākumus, šos jautājumus izvirzīt par galveno prioritāti savu pilnvaru laikā; atgādina apņemšanos rūpīgi sekot līdzi šo jautājumu virzībai un aicina panākt reālus rezultātus līdz 2015. gada jūnijā paredzētajai Eiropadomes diskusijai par aizsardzību; vēlreiz uzsver, ka progress šajos jautājumos ir panākams, turpinot Eiropadomes ikgadējās diskusijas par šo tematu un organizējot regulāras aizsardzības ministru sanāksmes.
32. Atbalsta augstās pārstāves/Komisijas viceprezidentes gatavību pārskatīt Eiropas Drošības stratēģiju (2003), šajā procesā līdz ar Eiropas Parlamentu un nacionālajiem parlamentiem iesaistot pēc iespējas plašāku ārpolitikas un drošības politikas speciālistu loku; akcentē nepieciešamību pārskatīt ES vietu un drošības intereses nemitīgi mainīgajā drošības vidē, ņemot vērā nesenos radikālo kustību draudus un uz tiesiskumu balstītas starptautiskās kārtības sabrukumu, kā arī turpmākās ar KDAP attīstīšanu saistītās ieceres, tostarp attiecībā uz aizsardzības spēju attīstīšanu.
33. Atgādina 2013. gada decembra Eiropadomes secinājumu, ka Eiropas Savienībai, balstoties uz KDAP un citiem instrumentiem, kā arī unikālo un visaptverošo pieeju konfliktu un to cēloņu novēršanai un risināšanai, jāturpina pildīt savu nozīmīgo lomu; uzsver nepieciešamību darīt visu iespējamo, lai ES varētu uzņemties vēl vairāk pienākumu drošības garantēšanā gan starptautiskā līmenī, gan kaimiņvalstīs, tādējādi uzlabojot arī savu drošību un nostiprinot savu globāla stratēģiska subjekta reputāciju; uzsver ES un tās partneru, jo sevišķi ANO, NATO, EDSO un Āfrikas Savienības, kā arī stratēģisko partneru un kaimiņos esošo partnervalstu, sadarbības nozīmi, ievērojot ES institucionālo struktūru un autonomiju lēmumu pieņemšanā.
34. Uzsver nepieciešamību stiprināt ES un NATO sadarbību un rīcības koordināciju, sevišķi attiecībā uz aizsardzības spēju uzlabošanu un militāro mācību saskaņošanu; apliecinā, ka laikā, kad abu organizāciju dalībvalstis saskaras ar jauniem izaicinājumiem, transatlantiskajām attiecībām ir liela ģeopolitiska nozīme un potenciāls vairot Eiropas drošību; atgādina, ka lielākās daļas ES dalībvalstu bruņotie spēki piedalās gan NATO, gan ES vadītajās krīzes pārvaldības operācijās, bet norāda, ka jāreķinās arī ar to ES dalībvalstu drošības politiku, kuras nav NATO locekles; uzsver nepieciešamību stiprināt sadarbību, nodrošinot to, ka KDAP un NATO nosprausto mērķu sasniegšanai izmantotās metodes ir savietojamas un abu pušu realizētie aizsardzības spēju stiprināšanas un paaugstināšanas projekti cits citu papildina, nevis dublējas.
35. Norāda uz nepieciešamību stiprināt ES civilo krīžu pārvaldības rīkus, paturot prātā to, ka vairums KDAP misiju ir civilas un pieprasījums pēc tām pastāvīgi pieaug; norāda, ka nokomplektēt šīs KDAP civilās misijas ar personālu no ES dalībvalstīm ir problemātiski; iesaka darba grupā Luksemburgā izvērst diskusijas par šo jautājumu kontekstā ar diskusiju par jūnija Eiropadomes secinājumu ieviešanu.
36. Mudina dalībvalstis apzināties, ka Eiropa savas aizsardzības spējas varēs paaugstināt un savu suverenitāti stiprināt tikai reālas un aktīvas sadarbības ceļā; uzsver nepieciešamību īstenot vairāk resursu apvienošanas un koplietošanas projektu KDAP ietvaros; atzinīgi vērtē ar Eiropas Aizsardzības aģentūras un ES Militārās komitejas palīdzību uzsāktos resursu apvienošanas un koplietošanas projektus (tostarp tādus kā tālvadības gaisa kuģu sistēmu izmantošana atbilstoši starptautiskajām humanitārajām tiesībām, valdību satelīta komunikācija, lidaparātu uzpilde gaisā, kā arī kiberaizsardzības spēju attīstīšana); aicina dalībvalstis izmantot visas tām pieejamās iespējas, pievēršot lielāku uzmanību regulārai vidēja termiņa un ilgtermiņa sadarbībai, kā arī izvērtējot resursu apvienošanas un koplietošanas iniciatīvu noderīgumu pirms savu spēju attīstīšanas.
37. Ņemot vērā to, ka ātrās reaģēšanas spēju turpmāka attīstība ir ārkārtīgi nozīmīga un tās nodrošināšanai būs nepieciešama labāka bruņoto spēku savietojamība, biežākas kopīgas mācības un jo sevišķi regulāra

gatavības standartu novērtēšana, uzsver, ka ES kaujas grupas, kā arī NATO reaģēšanas spēki un sevišķi ātrās reaģēšanas vienības jāuzskata par cita citu papildinošām, nevis konkurējošām struktūrām; pasvītrot nozīmi, kāda piešķirama ES kaujas grupām, kuras, lai gan vēl nav izmantotas, tomēr paaugstina bruņoto spēku savietojamības un gatavības līmeni un var kalpot par nozīmīgu KDAP īstenošanas rīku; aicina dalībvalstis izvērtēt iespēju izmantot ES kaujas grupas kā pirmo dislocētu bruņoto spēku vienību gadījumos, kad dalībvalstis atzinušas par nepieciešamu izmantot militāros ātrās reaģēšanas spēkus; uzsver nepieciešamību vienoties par elastīgu, modulāru pieeju ES kaujas grupu izvietojumam, lai tās varētu ātri sākt darboties un stabilizēt krīzes skartajos reģionos veicamās operācijas; mudina Eiropadomei rast konstruktīvu un ilgtspējīgu risinājumu ES kaujas grupu dislokācijas finansēšanai, balstoties uz *ATHENA* mehānismu; aicina augsto pārstāvi/Komisijas viceprezidenti līdz jūnijā plānotajai Eiropadomes sanāksmei nākt klajā ar priekšlikumiem par ES kaujas grupu uzlabošanu, ņemot vērā šīs konferences secinājumus; nolemj darba grupā Luksemburgā izvērtēt, kā tiek īstenoti jūnija Eiropadomē par aizsardzību izstrādātie secinājumi.

38. Mudina dalībvalstis apzināt savas spējas, kas būs nepieciešamas, lai uzņemtos misijas, ko ārlietu padome uzticēs konkrētu, savu gatavību piedalīties šādās misijās apliecinājušu valstu grupām, kā arī izvērtēt attiecīgo pasākumu kopīgas vadības metodes un kārtību.
39. Uzsver, ka par jaunu drošības apdraudējumu kļūst tā sauktā ceturtais paaudzes karadarbība jeb hibrīdkarš, kurā netradicionālās un tradicionālās militārās metodes tiek apvienotas ar kiberuzbrukumiem, ekonomiskā un informatīvā kara elementiem, kā arī politisko spiedienu; uzsver nepieciešamību stiprināt ES spējas pretoties hibrīdkara draudiem, pilnveidojot civilo un militāro sadarbību, kā arī nepieciešamību uzlabot konkrēto dalībvalstu spējas, tostarp stratēģiskās komunikācijas un ES ārējās robežas aizsardzības spējas; aicina ES vēl pamatīgāk apsvērt stratēģiskās komunikācijas pilnveides iespējas un attiecīgās darbības saskaņot ar aliansi (t.i., NATO Stratēģiskās komunikācijas izcilības centru Rīgā, Latvijā).
40. Uzsver nepieciešamību pārskatīt pašreizējo *ATHENA* finansēšanas mehānismu, kas noteikts Padomes 2011. gada 19. decembra lēmumā, sevišķi attiecībā uz kopējo finansējumu; ņem vērā Padomes veiktos pasākumus šajā jomā; aicina Padomi sākt vienkāršāka *ATHENA* finansēšanas mehānisma definīcijas izstrādi attiecībā uz kopīgo saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 43., 44. un 46. pantu uzsāktu misiju izmaksām.
41. Atgādina ES dalībvalstu apņemšanos palielināt izpēti un tehnoloģijām novirzāmos aizsardzības izdevumus līdz 2% no kopējiem aizsardzības izdevumiem un aicina dalībvalstis pildīt šo apņemšanos; atzinīgi vērtē KDAP izpētes pilotprojektu un sākotnējos pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu sinerģiju ar nacionālajām izpētes programmām, jo sevišķi izmantojot Eiropas Aizsardzības aģentūras starpniecību.
42. Atgādina, ka, ņemot vērā pieaugošos drošības apdraudējumus, ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt ES spēju uzņemties pilnu atbildību starptautiskās kopienas ietvaros, un uzsver nepieciešamību īstenot attiecīgās Līguma normas, sevišķi attiecībā uz pastāvīgo strukturēto sadarbību (*PESCO*); aicina augsto pārstāvi/Komisijas viceprezidenti pilnībā un proaktīvi iesaistīties pastāvīgās strukturētās sadarbības pasākumos saskaņā ar Līguma 42.(6) pantu.
43. Atzinīgi vērtē augstās pārstāves/Komisijas viceprezidentes apņemību cieši sadarboties ar Eiropas Parlamentu un nacionālajiem parlamentiem, lai kopīgiem spēkiem nodrošinātu ES ārpolitikas orientāciju uz drošības, demokrātijas, cilvēktiesību, stabilitātes un pārticīgas nākotnes izredžu garantēšanu Eiropas pilsoņiem; atzinīgi vērtē iespēju kopā ar augsto pārstāvi/Komisijas viceprezidenti uzturēt un stiprināt dialogu un sadarbību ar parlamentāriešiem šajā konferencē apspriestajos jautājumos.